

Svet se sve više okreće zdravom životu i provođenju odmora u čistim, nezagađenim sredinama, sa zdravom hranom i svežim vazduhom. Svetska turistička organizacija procenjuje da je udeo ovakvih eko-turista u ukupnim turističkim putovanjima između dva i četiri odsto. Ne postoji precizan podatak koliki je taj udeo kod nas, ali se sa sigurnošću može reći da je značajno manji. Razlozi se, pre svega, mogu tražiti u nedovoljnoj motivisanosti, dobrim delom i neupućenosti, potencijalnih stvaralaca ovog turističkog proizvoda, ali i zbog nezainteresovanosti turističkih agencija, prvenstveno zbog male zarade na ovim aranžmanima.

Veliki deo Srbije ima odličnu osnovu za razvoj eko turizma – očuvanu netaknutu prirodnu sredinu - pet nacionalnih parkova, deset ramsarskih područja, rezervat biosfere, više od sto rezervata i dvadeset parkova prirode, oko 500 spomenika prirode... Ne zna se da li su lepše živopisne šume i proplanci Šumadije, Perućca ili Fruške gore , “tepih” livade Tare ili Zlatibora ili zemlja u Belom blatu kraj Zrenjanina, kojom sve više turista želi da hoda bos, obale Dunava, Tise, Drine, Tare ili njihove vode, bogate ribom. Bogatstvo Srbije predstavlja i više od 200 biljnih i 400 životinjskih vrsta koje su označene kao prirodne retkosti. Uz tradiciju, folklor, istorijsko nasleđe, srpsko selo pruža mogućnost posetiocima da tokom cele godine imaju raznolike i jedinstvene sadržaje.

Mnoga područja u Srbiji su već stekla zavidnu reputaciju eko turističke destinacije. Usvajanje koncepta održivog razvoja i upravljanja eko turizmom, uz korišćenje iskustava drugih zemalja, može doprineti odgovarajućem pozicioniranju Srbije kao eko turističke destinacije na međunarodnom turističkom tržištu. To bi trebalo da doprinese razvoju eko turizma i da istovremeno obezbedi veći priliv stranih turista i deviza.

Za razvoj seoskog turizma u Srbiji, od izuzetnog značaja je činjenica da je kvalitet poljoprivrednih proizvoda na najvišem nivou i da su srpski proizvodi izuzetno cenjeni u sve-tu. Procenjuje se da se na 4,1 miliona hektara obradivih poljoprivrednih površina godišnje proizvede oko 15 miliona tona agrarnih proizvoda u vrednosti od 5,5 milijardi dolara. Uz to navedimo i podatak da čak tri četvrtine njene teritorije čine prostranstva na kojima živi približno polovina stanovništva.

Stručnjaci smatraju da se proizvodnja hrane najefikasnije može valorizovati u turizmu Srbije, jer se širom zemlje godišnje održi 2.000 različitih manifestacija. Mnoge od njih su stekle međunarodnu reputaciju, pa najbrže mogle da privuku veliki broj turista iz sveta, željnih zabave i uživanja u srpskim specijalitetima. Takođe se, kroz srpske specijalitete, odnosno hranu, brzo može steći afirmacija i dobra reputacija u velikim svetskim gradovima, ponajpre tamo gde žive ljudi poreklom sa ovih područja, a takvih je, prema nekim procenama više od četiri miliona.

Samo u Austriji ima 200.000 Srba, od čega u Beču čak 120.000. Mudar potez bi bio otvaranje “Srpske kuće” u svakom većem (za početak) evropskom gradu. Bio bi to istovremeno i povratak Srbije sa svojim proizvodima u svet, a svakako najveći kupci će biti naši ljudi, koji bi kupujući

srpske proizvode štiti sebe i svoj identitet. Verujem da bi i stranci, koji su inače, listom, oduševljeni srpskom hranom, bili redovni kupci naših proizvoda, a time bi se otvorila mogućnost za dalju saradnju, prodaju i unapređenje srpske poljoprivrede. Naravno i seoskog turizma, koji je danas u Srbiji u ekspanziji.

Uz zdravu hranu veliki aduti seoskog turizma su sve popularniji mauntibajking, planinarenje, pešačenje, rafting, avanturski turizam, posmatranje ptica, sakupljanje lekovitig bilja...

Pretpostavljam da bi obogaćivanjem seoske turističke ponude i devizni priliv od stranih turista drastično preskočio cifru od milijardu dolara, koliki je prihod lane bio od stranih turista.

Da bi se to ostvarilo, neophodno je promeniti situaciju na terenu, koja je dosta nepovoljna. Sela ubrzano stare i nestaju, jer mladi ljudi odlaze u grad gde imaju bolje uslove za život. Uz to bavljenje turizmom na selu zahteva pozamašna ulaganja, koje osiromašeni seljak sebi ne može da priušti, kako bi sredio domaćinstvo i imao uslove za rad... Naravno, ovo su samo neke od činjenica koje nam ne idu u prilog, ali i mnogo toga što je izvesno i moguće. Sigurno je da je seoski turizam višestruko značajni deo turističke ponude, koji podiže kulturni sadržaj na našim prostorima i daje mogućnost za obrazovanje seoske dece, a gradskoj deci priliku da upoznaju neke zaboravljene vrednosti, srpske tradicije i predivnu prirodu.